

פסיכת השינה

לכל הילדים וגם להורים
אין מנוחה ולאומות מתוקים

פעם פעם פעם,
לפני מלאני'טלפים שנה,
הייתה נסיכה קטנה.

הייתה לה צמה ארוכה ארוכה בצבע שחור מבריק,
עור מוקה מוקה כמו שוקו טעים,
נקודת חן על אחת הלחיים,
חיוך ענק עם מלאא שיניים (כמעט, כי היו חסרות לה שתיים!)
וראש מלא רעיונות כמו מתנות ארוזות בעטיפה
אבל דבר אחד הטריד את רוחה...
הנסיכה כל הזמן הייתה עייפה.

כל לילה, אחרי שהמלך והמלכה השכיבו אותה במיטה,
וכיסו אותה בשמיכה,
ונתנו לה חיבוק ונשיקה,
ושוב כיסו אותה בפוך,
ואז מזגו לה עוד מים בכוס,
הקריאו עוד סיפור,
כיסו שוב בשמיכה,
נתנו עוד חיבוק ונשיקה,
מזגו לה עוד מים בכוס,
הקריאו עוד סיפור,
כיסו שוב בשמיכה... (נו טוב, כבר הבנתם את הבדיחה?)

הנסיכה בכלל לא נרדמה.
היא התהפכה והתהפכה שוב במיטה...

המלכה והמלך לא ידעו כבר מה לעשות.
איזה מן דבר זה
נסיכה שלא ישנה בלילות?

הגיעו מומחים מכל הממלכה,
עם סלים מלאים בעצות לשינה.

אך דבר לא עזר,
הנסיכה עייפה ורוצה לשחק
ובמקום,
היא מצליחה רק לפהק ולפהק...

יום אחד חשבה הנסיכה,
אולי אצליח לישון אם אציב לי זאת כמטרה?

מטרה, חשבה הנסיכה, זה משהו שמאוד מאוד רוצים
כמו ללכת להצגה או לשחק עם חברים!

אצייר לי טבלה!
הכריזה הנסיכה. ולכל יום בשבוע אתן שורה.
כל לילה שאשן את כולו, אסמן עם צבע או מדבקה
ותוך שבעה לילות אגיע למטרה!

וכך עברו יום, יומיים, שלושה...
הנסיכה ישנה בלילות וכבר לא הייתה עייפה.
היא הציבה לה מטרה חדשה:
לעזור לכל הילדות והילדים לישון בלילות ולשחק בימים.

אז היא הכינה טבלאות בארץ רחוקה
ושלחה אותן לאמא ואבא להדפסה.

חלומות פז ילדים
וליל מנוחה.